

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۱۰ می ۲۰۱۹

**بیانید نگذاریم با اجساد فرزندان ما،
دو طرف جنگ ارتجاعی تنور جنگ را داغ نگه دارند!**

اگر به خاطرتان مانده باشد، چندی قبل "اشرف غنی" این دلچک رسوای امپریالیسم در یک کنفرانس بین المللی رسماً اعلام داشت که در تمام دوران حاکمیت ۵ ساله اش، بیش از ۴۵ هزار از فرزندان این وطن، به دست جنایکاران طالب، داعش و فیر های اشتباهی اشغالگران که ملبس به لباس عسکری بودند و به مثابه سرباز برای بقای همین رژیم دست نشانده و پوشالی خدمت می کردند کشته شده اند.

در طرف دیگر قضیه، کافیست به اخبار رسانه های داخل کشور اعم از رادیو و تلویزیون گوشت داد و شنید که همه روزه به چه تعداد از مردم ما زیر عنوان طالب به قتل می رسند. هرچند برای فعلاً ممکن نیست تا احصائیه دقیق

کشته شدگان طرف مقابل یعنی آنهایی به نام طالب در افغانستان کشته می شوند را بنویسم ، مگر با قاطعیت حکم نموده می توانم که تعداد آنها نیز کمتر از ۴۵ هزار تن نبوده است.

به علاوه دو طرف جنگ، قربانیانی که مردم عادی و آنهایی که در عمق ضمیر شان از هر دو طرف نفرت دارند و هیچ گونه تماسی با هیچ یک از آنها ندارند، اگر بیشتر از طرف طرف قبلی نباشد به هیچ وجه کمتر نمی باشد، یعنی مساوی جمع هر دو ۹۰ هزار تن می گردد.

از جمع ساده همین سه رقم، ۱۸۰ هزار تن قربانی جنگ در ظرف مدت ۵ سال حاصل می شود. یعنی هر سال ۳۶ هزار نفر، یعنی هر ماه ۳ هزار نفر یعنی هر روز ۱۰۰ نفر. تمام این خونها برای چه ریخته می شود و چه کس و یا کسانی از آن نفع می برند و اصولاً تمام این مقتولین چه ربطی به استقرار و دوام یک دولت داشته و مزدور دارد؟ دولت دست نشانده و مزدوری که اولاد "اشرف غنی" در امریکا و اولاد "عبدالله عبدالله" در هندوستان و اولاد رهبران طالب در پاکستان، قطر و ده ها کشور دیگر در ناز و نعمت زندگانی دارند.

در اینجا سؤال اساسی و انتقاد متوجه هزاران خانواده ایست که در هر دو طرف جنگ قرار داشته، و ماشین کشتار و تئور سوزان جنگ ضد انقلابی و غیر عادلانه امپریالیسم و ارتجاع را فعال و سوزان نگه می دارند. طرف صحبت من، پدر موسییدی است که در وسط دو قبر نشسته و بر هر دو ی آنها اشک می ریخت و می گفت یکی در دفاع از طالب کشته شده و آن دیگری در دفاع از دولت دست نشانده.

شما را نمی دانم، شنیدن و دیدن چنین حالتی در من تنها احساسی را که بر نمی انگیزد، احساس ترحم و همدردی با آن پدر است، اگر چنین احساسی هم پیدا نمایم ترحم به حماقت، کاسبکاری و پول پرستی آن پدر است. عکس آن وقتی به خود از موضع یک پدر می نگرم هیچ چیزی را در جهان همتر از آن نمی دانم که خون پسر را با آن معاوضه نمایم. اگر هزاران بار کسی از فقر، ناداری، بیسوادی و نادانی یاد نماید، احساس پدران ه من می گوید که حاضرم هزار بار از گرسنگی بمیرم اما نگذارم فرزندم برای سیر کردن شکم من و یا کس دیگری به قربانگاه برود و جنازه اش را در آخر ماه برایم تحویل دهند.

هموطنان، پدران، مادران و بقیه اعضای خانواده ها!

امپریالیسم و ارتجاع شرایط را قسمی بار آورده اند که به خاطر بقای آنها ما ناگزیریم روزانه ۱۰۰ تن از اعضای خانواده هایمان را قربانی نمائیم. قربانی برای هیچ و پوچ! قربانی برای حاکمیت امپریالیسم، یعنی غلامی خود ما! قربانی برای حاکمیت ارتجاع هار مذهبی، باز هم قربانی برای غلامی و بدگی خود ما!

آیا این کمال ظلم و جهالت نیست که خون بدهیم تا در ازای آن بردگی و غلامی بر ما مسلط شود؟ پس بیائید آگاهانه و هدفمندانه، به جای این که فرزندان ما به کشتارگاهی می فرستیم که ارمغان آن اسارت و بردگی ماست، مانع این روند خاینانه و جنایتکارانه شده، نگذاریم فرزندان ما را هیولای جنگ به بهانه دادن یک لقمه نان ببلعد و همه روزه اجساد آنها را به ما تحویل دهد.

ما پدران، مادران و بقیه اعضای خانواده در قبال فرزندان ما مسؤولیت داریم تا دست آنها را گرفته نگذاریم فریب شیدان دوطرف را خورده گوشت دم توپ استعمار و یا ارتجاع بگردند. در مقطع کنونی به مثابه بزرگان خانواده ها، نخستین مسؤولیت ها ممانعت از پیوستن فرزندان ما به دو طرف اردوی جنایت است. بیائید به وظایف خود عمل نمائیم و نگذاریم باز هم هیولای استعمار و ارتجاع اجساد فرزندان ما را به تحویل بدهد.